

розширення асортименту екологічно чистої кінцевої продукції АПВ у відповідності зі споживчим попитом.

Така ситуація призводить до осмислення наступної дилеми: або це революційні (проривні) інноваційні технології із відповідним технічним супроводженням, або це еволюційні поліпшуючі технології також з відповідним технічним забезпеченням. Отже постає питання: який сценарій зараз більш актуальний для нашої країни: випереджальний розвиток АПВ або наздоганяюча модернізація.

Сучасна наукова й інженерна діяльність в АПВ необхідна вже в руслі шостого технологічного укладу. На перший план виходять фундаментальні дослідження у сфері сільського господарства й переробних технологій, що повинне забезпечити високу якість зв'язків по всьому технологічному ланцюжку виробництва продуктів харчування. При цьому важливо правильно вибрати ключові напрямки досліджень, розподілити ресурси й випередити лідерів. Звідси зрозуміла вся складність наукового завдання: протягом найближчих десятиліть увійти до числа держав із шостим технологічним укладом у виробництві продуктів харчування.

Вирішення цього завдання дозволить не тільки увійти у шостий технологічний уклад, але й забезпечити продовольчу безпеку країни. Однак такі технології розраховані на реалізацію у великих господарствах і на великих переробних виробництвах. Але сьогодні сільське господарство України представлене переважно дрібними фермерськими господарствами. Товарність приватного виробництва дуже низька – проблема з покупкою й переробкою продукції в приватників не вирішена. Таким чином, підтримка державою фермерських господарств (підтримка починаючих фермерів, розвиток сімейних тваринницьких ферм тощо) не дає очікуваних результатів у вирішенні проблеми продовольчої безпеки країни. Це ми бачимо сьогодні по суттєвій імпортозалежності у продовольчій сфері.

Однак такий негативний фон може пригнічувати, а може й стимулювати створення принципово нових технологій і техніки в сільському господарстві, переробних і харчових галузях. Завдання полягає в тому, щоб переломити ситуацію, знайти позитивні паростки нових підходів до вирішення проблеми продовольчої безпеки України. Треба зрозуміти й усвідомити, що будь-яка цілісна система (у тому числі АПВ країни) після періоду загальмованості обов'язково повинна увійти у період розвитку (прогресу або регресу). У цьому суть діалектичних закономірностей життєдіяльності систем різної природи: природних, штучних, соціальних. Необхідно свідомо активізувати процес відродження виробництва продовольства в країні, опираючись на діалектику як навчання про розвиток.

Одержано 31.10.2017

УДК 336.14+336.748.1

Мурат Абдикасович САДИКОВ,

доктор економічних наук, професор,

професор кафедри економіки та фінансів факультету № 6

Харківського національного університету внутрішніх справ

БЮДЖЕТНИЙ ПРОЦЕС ТА ІНФЛЯЦІЙНІ ОЧІКУВАННЯ

Інфляційні очікування – це рівень інфляції у прогнозованій період, який очікується усіма суб'єктами господарювання, у т.ч. домашнім господарством. Очікуваний рівень інфляції дозволяє прогнозувати у середньостроковому періоді кредитно-фінансову і цінову політику, рівень доходу і витрат. Тому, на відміну від минулих років Уряд України намагається впровадити в бюджетний процес 2018 р. середньострокове планування, тобто прогнозування бюджетних показників на трирічний період до 2020 року.

Процес прийняття головного фінансового документу країни завжди викликає в українців величезну зацікавленість. Тем більш Бюджет-2018 співпав з реформою у пенсійній і медичній сфері, підвищення мінімальної заробітної плати, тобто реальними діями Уряду щодо покращення соціальних стандартів.

Саме в бюджеті держави прописуються основні джерела фінансових надходжень і витрати на утримання всіх сфер життєдіяльності у плановому періоді. Бюджет країни – головний кошторис – є точкою для прогнозування того, як буде розвиватися соціально-економічна ситуація в країні. Від цього фінансового документу залежить наскільки покращиться чи погіршиться рівень життя населення. Він також впливає на рівень інфляції, валютний курс та інші соціально-економічні показники, важливі для мешканців країни.

Бюджет України у 2018 р. передбачає зростання доходної частини бюджету на 15 % порівнянню з 2017 роком, за умови економічного зростання на 4 % за 2018 рік. Загальна сума надходжень до бюджету наближається до 884 млрд грн. Розрахунки свідчать, що при таких оптимістичних прогнозах рівень життя у більшості населення не покращиться до середньостатистичного рівня мешканців Східної Європи. Мінімальна середньомісячна заробітна плата становитиме 3700 грн (приблизно \$126,71 за курсом \$29,20 за 1 грн), як передбачено Бюджетом 2018. Мінімальна пенсія у 9 млн громадян – приблизно 1700 грн (\$58,22) за місяць. Більш того, за таких темпів зростання основного показника ВВП на 4 %, для подвоєння багатства за матеріальним і соціальним станом нашим співвітчизникам необхідно чекати 25 років (100:4), а якщо фактично у 2017 р. зріст ВВП складатиме 1,5 %, треба чекати ще довше – 67 років (100:1,5). Хоча за